

at sætte Gift for Ræve, da Ræven dog er et Skadedyr overfor alt spiseligt Vildt.

Om det foreslaaede Jagtnavn vil faa nogen videre Betydning med Hensyn til Fredningsbestemmelserne, skal jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke kan overse det i Øjeblikket, men jeg synes egentlig, at vi her i Landet har nok af Nævn og Kommissioner.

I § 28 er vistnok glemt „Indsøer“. § 28 lyder saaledes: „Det er forbudt til Jagt saavel paa Landjorden som paa Havet og i Fjorde og Vige at bruge kunstigt Lys.“ Jeg mener, at der her maa indføjes „Indsøer“, da det ogsaa maa være forbudt at bruge kunstigt Lys paa disse.

Ja, det var de væsentligste Bemærkninger, jeg kunde ønske at gøre til Lovforslaget udover, hvad jeg udtalte for 2 Aar siden, og jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig og, som det ærede Medlem Hr. Andreasen sagde, om muligt hurtig Behandling i dette høje Ting.

H. C. Hansen: Naar man vil betragte vore Jagtmuligheder herhjemme, tror jeg, man maa se dem ud fra det Synspunkt, at Jagten mere er en Udøvelse af en Sport end noget, som drives for pekuniært Udbyttes Skyld. Naar Jagten gaar ind om Efteraaret, ved vi jo, at alle Jægere faar en vis Uro i Blodet, de skal ud og forsøge deres Lykke paa Jagtterrænet, og det er sikkert mere den Omstændighed, at der er en vis Spænding ved Udøvelsen af Jagt, som gør, at saa mange interesserer sig derfor, end det er nogen økonomisk Interesse, og derfor forekommer det mig, at naar man skal gaa til en Revision af Jagtloven, skal man ogsaa tage visse Hensyn hertil, selvfølgelig ogsaa ud fra den Betragtning, at vor Vildtbestand ikke lider saadan Skade, at den delvis udryddes, men at man tillige giver dem, som har Lyst til at udøve Jagt, overkommelig Adgang dertil. Her synes det mig, at den Vedføjelse, som nærværende Lovforslag har faaet, at alle skal have Jagttegn, er noget haardhændet. Der er noget vist, om jeg saa maa sige, meningsløst i, at en Mand, hvad enten han er Ejer eller Bruger, ikke har Lov til at gaa ud med sin Bøsse og skyde sig en Hare paa sin egen Mark uden at have Jagtkort. Jeg synes, at det er at gaa ham lovlig nær. Jeg vil henstille, at det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat om denne Sag, tager dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse.

Det kunde maaske ogsaa siges at være lidt haardhændet, at naar en god Bekendt

gerne vil have Lov til at udøve Jagt paa ens Ejendom, skal det forlanges af ham, at han skal op med en Afgift paa 20 Kr. for at drive Jagt en Dags Tid. Jeg synes, at det er at gaa lovlig vidt, og at man burde lempe det noget. Selv om man vel maa sige, at der er gaaet lidt hensynsløst til Værks ved Jagten adskillige Steder, kan man dog ingenlunde sige, at Vildtbestanden har lidt i den Grad, at Jagten for det væsentligste Vildts Vedkommende har haft Karakteren af Udryddelse.

§ 16 fastsætter Retten til at udøve Jagt for yngre Menneskers Vedkommende, og der er der sagt, at de, der er under 15 Aar, kan overhovedet ikke faa Jagttegn, og at unge Mennesker fra 15—18 Aar ikke kan faa Jagttegn, medmindre Forældre og Værger begærer det. Ved Jagtsæsonens Begyndelse ser man altid adskillige Eksempler paa Følgerne af uforsvarlig Omgang med Jagtvaaben, der ofte gaar ud over Børn og gamle Koner. Jeg vilde derfor ikke i ringeste Maade tage i Betænkning, om man overhovedet kategorisk forbød unge Mennesker under 18 Aar at øve Jagt. Skydevaaben er jo ikke noget Legetøj, og de, der skal omgaa Skydevaaben, maa helst have nogle Forudsætninger og en vis Betænkning. Man har jo tidt Lejlighed til i Begyndelsen af Efteraaret — for øvrigt ogsaa længere hen paa Jagtsæsonen, men navnlig i Begyndelsen af Efteraaret har det jo Nyhedens Interesse —, at se en Flok nykonfirmerede Drengene gaa paa Jagt med mere eller mindre moderne Skydevaaben, ofte med nogle gamle Muskedonnere, nogle gamle Rifler, der er lavet lidt om, men som i det hele taget er mindre heldige at gaa paa Jagt med, men som navnlig bliver anvendt af de yngre Jægere, fordi et hensigtsmæssigt Jagtgevær er for dyrt. Udbyttet, de faar af Jagten, er i øvrigt som Regel saa godt som slet ingenting, hvorimod Ulykkerne, der sker, som oftest er i Flertal. Derfor kunde jeg godt tænke mig, at vi alvorligt tog under Overvejelse i Udvalget, om man ikke skulde helt forbyde Ungdommen under 18 Aar at udøve Jagt. Jeg tror ikke, at der derved skete de unge nogen Uret, og i alt Fald vil der derved ikke blive begaaet nogen Uret overfor Børn og gamle Koner. Ved at ganske unge Personer udelukkes fra at gaa paa Jagt, kunde vel ogsaa opnaas den Fordel, at de, der gaar paa Jagt, anvender en lille Smule mere nøgtern Overvejelse, inden de skyder, saa at der ikke fyres paa en Hare eller en Høne paa saa lang en Afstand, som det nu til Tider